

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an	80 „		
Pe un pătrar de an	40 „		
Un număr	3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 4450 E ex 1927.

Cătră Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale.

Se comunică spre știre și conformare, că comisiunea centrală a timbrului instituită conform art. 110 din legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice, întrunindu-se în 5 Sept. 1927 a decis printre altele următoarele:

Dispozițiunile art. 4 & 20 având un caracter de aplicațiune generală fără a distinge dacă adeverințele de plată sau descărcare se dau către o autoritate publică, în principiu textul își are aplicarea sa și în cazul atestării primirei unei sume în josul unei ordonanțe de plată, legea nescutind prin acest text decât chitanțe descărcătoare făcute numai în cuprinsul unui contract supus impozitului proporțional.

Prin derogare dela această dispozițiune, cap. 5 despre scutiri de legea timbrului, prevede unele scutiri care încă confirmă această interpretare și anume:

Dispozițiunile art. 22 & 29 privitor la adeverințele pentru ajutoarele plătite infirmilor și celor lipsiți de mijloace de orice instituțiune publică sau comitet de binefacere, dispozițiunile aceluiași articol & 32, care scutește de timbru numai chitanțele funcționarilor publici de primirea salariilor sau indemnizațiilor de orice fel dela Administrațiile publice și care se achită sub formă de ordonanțe de plată.

De asemenea sunt și rămân scutite, orice chitanțe sau adeverințe de plată din ordonanțele de plată sau date în orice alt mod, cu privire la actele și cererile scutite prin legile specificate prin art. 22 & 48 al aceleiași legi cum e și legea privitoare la despăgubiri de războiu, legile da asistență sicială și de reformă agrară...

Caransebeș, la 18 Octomvrie 1927.

Episcopul Diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Adevăratul protestantism: al intelectualilor.

De preotul **Petre Chiricuța.**

Lesne de înțeles de către oricine este, desigur, acest adevăr: o idee sau o atitudine pentru ca să fie calificate a fi protestantism, trebuie neapărat să fie protivnică ideilor fundamentale, dogmelor și orânduirilor canonice ale ortodoxiei. Ale ortodoxiei clasice, desigur. Căci trebuie să observăm și aceasta, anume: în orientul ortodox, sub imperiul împrejurărilor politice-sociale s'au putut înstăpâni niște datini, cari nu fac parte inerente din ortodoxia clasică, în speță, nici n'au luat ființă, decât mai târziu.

Numesc ortodoxie clasică: aceea ortodoxie care s'a dezvoltat direct și viguros din tulpina predicii evangheliei. A Mântuitorului însuși, a sfinților apostoli, a sfinților martiri și sf. părinți, în tot timpul bisericii ecumenice, când biserica creștină își avea unitatea ei în organizațiunea și în învățătura ei dogmatică. Mai târziu, bise-

rica ortodoxă însăși sub jugul nevoilor, în raporturile ei cu statul politic al diverselor imperii și state autohtone, a trebuit să adopte — în chivernisirea vieții ei sociale-administrative, — măsuri, cari, fie că nu erau mai înainte cunoscute, fie că nu s'ar fi putut statornici atunci cât timp biserica creștină unitară era în acelaș timp și mai liberă, scoasă de sub influența politică a statului oriental, unele măsuri mai târzii fiind câteodată chiar deviațiuni de la puritatea austeră a unor norme ale ortodoxiei clasice. Aceste înnoiri, dacă vreți, mai „bine zis orânduiri de mai târziu în bisericile ortodoxe ale diverselor state orientale nu ating desigur chiar dogma ortodoxă — ci sunt numai concesiuni, și sunt mai ales indicațiuni de viitor, unele sunt slăbiciuni impuse bisericilor ortodoxe de asprimea, de orientalismul politic al statelor, zice-se, proteguitoare.

Când însă este să distingem trăsăturile osebitoare între protestantism și ortodoxie, atunci desigur trebuie să avem în vedere ortodoxia clasică și protestantismul clasic. Nu orișice amănunt care nu este esențial nici ortodoxiei, nici protestantismului. Ci doar principiile, doctrina — și normele morale cari decurg imperativ din ele, acesta interesează într'o discuție, care vrea să elucideze problema.

Se tot vorbește de protestantism — și puțini vor fi știind în principii, ce este protestantismul. Tot atfel și despre ortodoxie. Aceasta însă se va cunoaște mai bine, dacă vom releva aici, în goana condeiului măcar, cine-s și ce făc protestanții la noi. Atunci se vor lămuri cititorii ceva-ceva și despre ființa adevăratei ortodoxii — și despre raporturile sociale între confesiuni care trebuie să intereseze pe orice bun creștin, cetățean al statului românesc, și care, ține la religia părinților lui, ca la un bun suprem.

Noi români suntem din neam în neam, pin moși strămoși fii ai bisericii ortodoxe. Și câte nevoi, câte silnicii au răvășit peste noi, nu ne-am lăsat credința ca să îmbrățișăm o alta. Cel puțin formal, românii au fost și au rămas ortodoci în toate timpurile. Într'atâta s'a identificat ortodoxia religioasă cu cetățenia politică, încât poporul cel numeros când este

întrebat „ce religione ai?“ — răspunde: „sunt român!“

Dar pe plaiurile pline de poezie și de fantastice comori ale mândrii României mai trăesc și alții, de alte confesiuni religioase. Trăesc și protestanții.

Și anume. Trăesc, știut este, luteranii, calvinii, socinienii. Sunt alții de alt neam, în regulă generală nemți și unguri.

Tot protestanți sunt și adventiștii, baptiștii, mileniștii — dintre cele mai cunoscute și mai reprezentative ca număr și secte religioase. Și acești protestanți sunt tot de proveniențe, și sunt pe față mlădițe din sutele de mlădițe ale tulpinei protestantismului pe care l'a enunțat Luther.

Da mai este și un alt protestantism. Mult mai periculos și mai cutezător — fiindcă este ascuns, nedefinit și este al celor mai mulți dinte ai noștri! Nu are un autor, nu are o doctrină încheiată. Dar este concepțiunea curentă și este viața însăși a celor mai mulți, a celor mai buni, cum sunt socotiți, a intelectualității care este clasa conducătoare la noi.

Cadrul restrâns al unui foileton nu îngăduie să răscolim tot trecutul și să precizăm în amănunt toate cauzele generatorii ale protestantismului care a cuprins vârful piramidei sociale la noi. Constatăm numai aspectul jalnic al realităților cari ne stidează și ne primejduiesc. Întreb numai să mi se răspundă cari dintre intelectuali mai au și mai păstrează din patrimoniul ortodoxiei o fărâmă măcar?

Cine mai cutează să se statornicească în concepția ortodoxă despre cosmogonia lumii? Cine mai ține Sf. Scriptură cartea de temelie fără a nu o fi trecut prin alambicul sufletesc al raționalismului? Cine dintre intelectualii români își mai poate înălța cu pietate cuvenită și cu inimă drept-măritoare de Dumnezeu toată ființa lui la priveliștea Sf. Jertfe? Cine dintre intelectualii români își mai spovedește păcatele ce le va fi având și se mai împărtășește, după poruncă ortodoxă de mai multe ori pe an și în credința că într'adevăr se împărtășește cu Cel ce S'a jertfit?

Intelectualii noștri și oamenii politici, sunt mulți, cari n'au cetit niciodată în viața lor Sf. Evanghelie și sfintele epistole.

Toți îl cunosc pe domnul Christos Mântuitorul din „Viața lui Isus“ a lui Ernest Renan. Toți, nu este unul, să nu fi citit cel puțin câteva din operele cari dăruimă pe Isus, Dumnezeu. Învățământul în școli este ateu și este prigonitor de Christos. Până și în Seminarii, anumite curente culturale s'au îngrijit să prăsească necredincioși, raționaliști și „culturali“.

Ziua Duminicii la intelectuali și oameni politici este ziua concertelor, a întrunirilor, a excursiunilor și a altor preocupări estetice-utilitariste.

Sfinții? Sărbătorile credinței? Posturile? Mila de sărman? Generositatea — care și la păgâni tot mai era în preț?! De toate acestea intelectualul român nici nu vrea să audă. Nu este ființă mai haină, mai egoistă, de un egoism mai brutal și mai păgân ca intelectualul. *Mai mult avânt sufletelesc și grijă pentru suflet, mai multă bunătațe, nespus mai multă generositate, largime de suflet și înțelegere pentru a jefi și chiar a se jertfi — află la țăranul cel analfabet și cuprins de toate viciele întunerecului, decât la intelectualul — om politic al nostru.*

De ce?

Sunt două pricini. Una: că țăranul nu s'a otrăvit cu învățătura păgână care a năucit tânăra noastră clasă de intelectuali, cultura revoluționară, care a întunecat până la distrugere și în intelectualul român ca și la Adam odinioară chipul adevăratului Dumnezeu. Alta: fiindcă țăranul român, cu suferințele și cu patimile lui nu și-a pierdut religia, până într'atâta cât și-a pierdut-o intelectualul.

Țăranul are în religie un razim, un isvor de reculegere, o supremă mângâiere și nădejde. Religia intelectualului este plăcerea intelectualității lui și plăcerea unei vieți pământene fără scrupul.

„Dincolo“ nu mai este nimic pentru intelectual.

Care mai este atunci ortodoxia intelectualilor noștri?

Și ce efect dezastruos are în popor această pildă care vine de sus?!

Acesta este protestantismul de care ne îngrozim și ne temem.

Celalt, ceilalți cari sunt în deobște numiți protestanți, au ei vinele lor față de adevăr și sunt ei o primejdie pentru ortodoxie, adevărat.

Dar din concursul și din ciocnirile cu ei, ortodoxia veritabilă poate numai câștiga, și câștigă. De când cu avalanșa sectelor la noi mai ales, și în ortodoxie bate par'că un vânt de primenire, de alungarea întunerecului, și de înseninare.

Dar lipsa de credință, de conștiință religioasă, de reflexiune morală, în genere de corespondență intimă cu ortodoxia la intelectualii și oamenii noștri politici este, socotim, o supremă primejdie și nenorocire a noastră.

Cine își poate altfel lămuri criza religioasă și morală care domină stările noastre actuale?

Ca un suspin de profundă durere și ca un strigăt de alarmă pentru conștiințele ortodoxe și naționaliste, rog să fie luat acest cuvânt.

Cine mai crede și nu poate nesocoti ce a însemnat și ce mai poate fi contribuția ortodoxiei pentru nație — este rugat să chibzuiască cât trebuie asupra acestei relevări. Ce am făcut-o silit de nevoia și de săcăiala ce ni se face, că am fi Noi „protestanții“ când încercăm să zorim mai binele în biserica noastră întârziată de multe pricini străine de ea.

Atât am vrut să însemnez. Protestantismul există, există aievea protestantismul — și aproape nu mai e vremea să ne întrebăm de unde și din cari pricini? Multiple și neguroase.

Să vindecăm răul — cu sânge și cu iubire, iarăși chemarea vremii, Mântuirea.

(» Cuvântul«)

Răsari în gândurile mele...

Răsari în gândurile mele,
Curată și senină stea,
Și luminează-mi noaptea vieții
Că bate vânt și-i vreme rea...

Cu biciu de foc, din hâu, iscoadă,
Satan' așteaptă sfidător:
Rânjind, se gudură din coadă
Să prindă 'n laț vr'un muritor.

Dar Maica Domnului se roagă
Și Fiul ei, de milă plin,
Zimbînd, trimite un Arhanghel
Să-mi scape sufletul de chin.

Și văz pe cerul vieții mele
O stea frumoasă, stea din Rai,
Cu chipul Maicii Preacurate,
Cu cerc de aur, păr bălăi...

Alexandru Munteanu al lui Vasile
protopresbiter.

O REVEDERE.

Este obicei ca scolarii, părăsind băncile unde au împărțit ani de-a lungul bucuriile și durerile unei colegialități, să convină după 10 20 sau 30 de ani dela ziua când au isprăvit școala. Atunci însă școlarii nu mai sunt școlari; după una sau mai multe zeci de ani, școlarii de mai 'nainte sunt oameni mari-bătrâni. Din ale copilăriei ei nu mai păstrează decât bucuria copilărească a revederii; căci revăzându-se, ei retrăiesc acele momente de frățietate și nevinovată intimitate, pe cari numai școala ți-le dă, dar cari momente s'au încat de mult în marea acestei vieți . . .

Așa s'au întâlnit Joi 7 preoți dintre absolvenții Institutului teologic din Caransebeș ai anului 1896/97 și anume: C. Zuiac din Vasiova, V. Dabiciu din Cacova, N. Popoviciu din Alibunar, I. Imbrescu din Mehadica, I. Jucos din Zervești, A. Guga din Cubin și I. Buliga din Dragsina. Acum trezeci de ani chiar — în 1897 — ei au consimțit să hotărască o convenire pentru anul 1927. Dorința de a se revedea, i-a păscut mereu și zilele trecând după zile s'au prefăcut în ani și, trecând așa treizeci de ani, a sosit și ziua revederii. Au fost ei mai mulți absolvenți în acel an, dar n'au venit cu toții la întâlnire.

După o programă alcătuită de dâșii și publicată în numărul anterior al foajei noastre, cei 7 ucenici ai altarului s'au întâlnit dimineața la 9 ore în sala profesorilor dela Academia noastră teologică. Au audiat apoi cu toții la predarea unei lecțiuni de catihetică, de către Directorul Dr. P. Barbu, și au asistat la o lecțiune de Limba română propusă de Dr. Șt. Pop studenților din a III. Însoțiți de profesorii și clericii dela Academie, la orele 10; s'au îndreptat spre biserica catedrală, unde cu toții au adus rugăciune de mulțumită Celui atotputernic. În gândul lor de a se întâlni cu toți binevoitorii lor profesori și colegi, n'au pregetat să meargă în cimitirul Sf-lui Ioan Botezătorul. Acolo sus, în cimitirul Sf-lui Ioan, mulți oameni mari își dorm somnul lor etern; acolo zace fericitul Popasu, Popea; dintre profesori Iosif Olariu și Gheorghe Petrescu! In tristețea unei zile de toamnă o și mai adâncă jale te cuprinde când vezi, că dintr'o înțelepciune, dintr'o bunătate, din minte și podoabă, nimic alta decât o cruce creștinească nu-ți amintește

de un om, de o vieță ce nu mai este... S'au făcut rugăciuni, la mormântul fericitului episcop Popea — păstorul sufletesc al generației de atunci, — la mormântul celui care a fost Iosif Olariu, înțelepciunea și știința întrupată — după cuvintele unui fost elev al său, acum preot în Alibunar. Deasemeni s'au rugat în cântări și în cuvinte înălțătoare la mormântul celui ce a tot cântat la 47 rânduri de școlari: la protopresb. Gheorghe Petrescu.

Pe nesimțite genele ochilor ni se umezeau; prinosul modest ce-am mai putut aduce fu o lacrimă care să înmoaie pământul învârtoșit de pe mormântul fostului profesor de cântare și tipic. Cuvintele de jale rostite de preotul V. Dabiciu au înduioșat cu atât mai mult, cu cât fondul lor era tomnatic, iar durerea târzie, coaptă; iar, prezența soției credincioase, cu năframa udată de lacrimi, a întrecut toată jalea . . . Asistența s'a rugat pentru odihna lui vecinică; și s'a rugat cu credință și fără zăbavă corul clericilor, căci prea frumos le-a mulțumit preotul Dabiciu.

Intorși dela cimitir, înainte de orele 12 preoții s'au înfățișat la P. S. Sa Domnul Episcop pentru a i-se închina și a-i cere binecuvântare pentru întruirea lor. Deci primind ei Inalta binecuvântare, s'au prezintat și P. S. Sale Arhiereului și vicar episcopesc Filaret Musta.

După ce mănunchiul de preoți și-a împărțit datorințele de cuviință între cei adormiți și cei în vieță părinți sufletești, s'au într'unit — dimpreună cu directorul și profesorii dela Academie — la o prietenească agapă la Internatul teologic. Aci și-au spus reciproc cu toții, întâmplări din viața lor de 30 de ani încoace. Aci au retrăit clipele când tâmplele lor nu aveau fire de argint — dar cu atât mai argintiu își făureau viitorul lor. — Viitorul lor este astăzi pentru toți trecut, un trecut rodnic de fapte și de temei slujitor viitorului. Ziua de acum a fost prilej de desocotire, de bilanțare a activității tuturor și a fiecăruia din ei în parte dar în acelaș timp prilej de reînnoirea puterilor obosite de muncă; prilej de a lua din atmosfera idealistă a școlai, îndemnuri proaspete pentru drumul cel mai greu: acela care luminat de faptele din trecut este cale de triumf în împărăția nemuririi . . .

Să ne bucurăm cu toții de bucuria lor!

† Văd. Elena Costescu născ. Badescu

Sora iubită a P. S. Sale Episcopului nostru și-a dat blândul suflet în mâinile Creatorului în mod subit alaltăeri, Vineri la 4 ore d. a. în Eșelnița. Adormita în Domnul, în vîceta sa de aproape 70 de ani, a cunoscut bucuria unui frate iubitor și a 6 copii vrednici, pe cari i-a dat bisericii și neamului; dar durerea încă n'a cruțat-o, căci văduvită prin moartea pretimpurie a soțului ei, a văzut, cu aceeași ochi uscați de lacrimi, pierderea în floarea vîrstei a preotului Gheorghe și a absolventului de teologie Traian.

Astăzi o deplînge un fecior, care a mai veghiat la fericirea mamei, părintele administrator protopresbiteral Mihail Costescu, ficele Maria căs. Vladu, Elisaveta căs. Noaghea și Elena, dimpreună cu nepoatele și nepoții mult îndurerați. Mai adîncă jale a lăsat această neașteptată încercare în inima bunului nostru Păstor, care a iubit pe defuncta lui soră așa cum puțini frați se iubesc pe lume. Această dragoste frățiască era mai mult decît firească, căci doar atîta bun mai avea El pe pămînt care să-i amintească de părinți, frați, casă părintească și vîceta...

Îngăduiască-ne deci bunul ierarh și nouă smeriții săi fii, ca astăzi când sicriul coborît în mormînt ica o suflare caldă, lăsînd numai un gol rece în inimile iubitoare — să ne împărtășim alături de dînsul din amarul durerii; să ușurăm jalea Lui cu jalea noastră!...

Pe fericita adormită, Dumnezeu să o așeze în ceata dreptilor săi!

ȘTIRI

In cauza menținerii Tribunalului pe mai departe în Caransebeș s'a prezentat zilele acestea o deputație de sebeșeni — îndeosebi consilieri comunali — la I. P. S. Sa Patriarhul și la Ministerul de Justiție.

Ploile au luat proporții îngrijorătoare. Ziua și noaptea se varsă cantități ne mai pomenite de de apă. Astfel într'una din zile, comunicația în Timișoara a fost întreruptă pe câteva ore din cauza unei ruperi de nouri

Creștinii din America au dăruit în anul 1926 pentru scopuri religioase 156 miliarde și 800 milioane lei, iar pentru zidiri de biserici și reparaturi au mai dat încă 105 miliarde.

Vorbele murdare, sudalmele și ofensele publice aduse cuitelor sunt pedepsite în Italia cu amendă până la 2000 de lire.

Iarăși nou tarif la C. F. R. Gazetele anunță, că începînd cu ziua de 1 Noemvrie — după alte versiuni numai la 1 Ianuarie 1928 — se va introduce la căile ferate un nou tarif, afirmative binișor mai redus decît cel actual. El va avea și o inovație în sensul, că trenurile de persoane, accelerate și exprese vor avea tarif deosebit numai până la distanța de 530 km. urmînd ca la distanțele mai mari tarifele să fie unice pentru toate categoriile de trenuri. — Vom vedea ce-o mai ieși din aceste planuri.

Pe dreptate. Justiția engleză, într'un proces de divorț în Anglia, a admis soției divorțate cererea de a și păstra copiii, pe motivul că tatăl, fiind comunist, va lipsi pe copii de educație religioasă.

Adevărată profanare. Un ziar din capitala țării noastre a obținut concesiunea publicării în românește a memoriilor asasinei lui Traian Grozavescu. Iar, dat fiind, că asasina artistului bănățean a fost achitată de justiția din Viena, gestul Dlui Faust Mohr nu poate fi calificat altfel, decît cea mai odioasă profanare a memoriei marelui dispărut și adevărată sfidare opiniei publice.

Bănățenii îndeosebi, cărora Grozavescu ne-a fost mai drag, nu putem ierta pentru niște scuze banale fapta unei demente, dar nici gestul ziarului „românesc“ nu ne lasă nesupărați!

Clopote mișcate de cutremur. În unele părți din Basarabia s'a simțit un ușor cutremur de pămînt. Pe unele locuri însă cutremurul a fost destul de pronunțat. Clopotele unor biserici au început să dea glas mișcate fiind de cutremur. Tot semne și arătări cerești!

Din ministru chinez — călugăr. În ziarele franceze citim o știre foarte interesantă și mult grăitoare. Joi, în 6 Octomvrie, c. a fost sărbătoare mare la abația „Sf. Andrei“, de lângă Bruges. Abatele mănăstirei, Msgr. Neve, a primit sărbătorește în ordinul sflui Benedict pe d. René Lon-Tseng-Tsiang, fostul primministru al Chinei. Ceremonia a avut loc în sala mare capitulară, în fața unui public extrem de numeros. Între alții, au ținut să fie de față miniștrii Chinei de la Paris, Bruxelles și Lisabona, precum și numeroase rudeni ale marelui om de stat, care s'a lăpădat de acum de toate deșertăciunile vieții pămîntești.

CONCURSE.

În baza Ordinațiunii Ven. Consiliu eparhial Nr. 2724 B ex 1924 se scrie concurs pentru întregirea parohiei de clasa II-a din comuna Ilidia (Ilidie), protopresbiteratul Bisericii-Albe, rămasă vacantă după preotul Corneliu Cure, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 30 jug. pământ și una grădină extravilană de 400 St. □.

2. Salariul anual de 175 Lei (350 coroane) ce se plătește din cassa bisericii (fondul preotesc) titulo, bir și stola preotească.

3. Anual câte 25 Lei ca răscumpărare pentru plațul intravilan, care nu este în natură.

Se obsearvă, că dările după realitățile primite în uzufruct va avea să le supoarte însuși alegândul paroh și tot dânsul va avea să se îngrijească și de locuința, nefiind casă parohială la această parohie.

Concurenții — cu cvalificație în regulă — sunt pofțiți a-și înainta petițiile de concurs — instruate conform dispozițiilor Regulamentului pentru parohii — Oficiului protopresbiteral din Răcășdia, adresate Consiliului parohial din Ilidia (Ilidie).

Recurenții sunt pofțiți a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual.

Ilidia (Ilidie), din ședința Consiliului parohial ținută la 6 August 1927.

Simeon Luca
paroh. preș. cons.

George Verca
inv. not. cons.

În conțelegere cu mine:

Alexandru Munteanu
protopresbiter.

3—8

* *

Pe baza ordinului consistorial ddtto 3 Mai 1927 Nr. 1663 B. ex 1927, se scrie din nou concurs pentru întregirea postului de paroh în parohia vacantă de cl. III-a din Scăiuș, protopresbiteratul Logojului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Două sesiuni parohiale constatătoare din 64 jughere.

2. Două intravilane și două extravilane de câte 800 st. □.

3. Stola și birul uzitat.

4. Locuința în natură cu supraedificatele necesare. Dările le va solvi alesul preot.

Doritorii de a ocupa acest post sunt pofțiți a-și înainta petițiunile de concurs prin P. O. Oficiu protopresbiteral din Logoj și a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare, cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual, în sf. Biserică, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și cântare, nu însă în ziua de alegere.

Scăiuș, din ședința Consiliului parohial ținută la 21 Maiu 1927.

Al. Voșcinaru
preș. com. par.

Constantin Totir
not. com. par.

În conțelegere cu mine:

Dr. George Popoviciu
protopresbiter.

3—3

Pe baza ord. Ven. consiliu eparhial ddtto 11 Iulie a. c. Nr. 3030, se scrie concurs pentru întregirea postului de paroh ai parohiei de cl. III-a din Găvojdia, (protopresbiteratul Logojului), devenită vacantă în urma abzicerii parohului Dimitrie Morariu, cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 28 jugere pământ arător și un intravilan parohial fără locuință.

2. Stola uzitată.

Dările după pământul parohial le va suporta alegândul paroh și tot dânsul se va îngriji și de locuința.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recursele lor, instruate conform normelor din vigoare și adresate Consiliului parohial din Găvojdia, Prea On. Oficiu protopresbiteral în Logoj.

Recurenții sunt pofțiți să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. Biserică, cu prealabila învoire a protopresbiterului tractual spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie.

Găvojdia, din ședința Consiliului parohial ținută la 14 August 1927.

Nicolae Vânătu
preș. cons. paroh.

Simion Sirbu
secr. cons. paroh

În conțelegere cu mine:

Dr. George Popoviciu
protopresbiter.

Nr. 3705 B. ex 1927.

Acest concurs se publică cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddtto 3 Martie 1927 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3053 B., ridicat la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunei preotești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 7 Octomvrie 1927.

3—3

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Faguri artificiali

din ceară curată se află permanent în

depozit și se pot comanda la

Fabrica eparhială de lumânări
de ceară din Caransebeș

Comenzile se execută urgent.

CERCUL DE RECRUTARE CARANSEBEȘ.

Nr. 16563.

AVIZ!

Cercul de Recrutare Caransebeș aduce la cunoștința populației mobilizabile de pe raza sa, că viza livretelor și recensământul meseriașilor și lucrătorilor specialiști, se face anul acesta cu începere de la 1 Noembrie 1927, până la 31 Ianuarie 1928.

1) La viză se vor prezenta:

a) Toți oamenii începând cu Conting. 1902—1924 inclusiv, iar pentru marină până la Conting. 1923.

b) Toți dispensații medicali din Conting. 1925—1902 cari sunt repartizați Corpurilor de trupă.

c) Toți acei cari nu sunt înscrși până în prezent în controalele armatei, cunoscând că ultimul termen de înscriere expiră la 31 Ianuarie 1928, după care data cei găsiți în neregulă, vor fi urmăriți și încorporați, pentru a face 4 ani serviciul militar ca „Omiși frauduloși”. Toți oamenii se vor prezenta la viză cu toate actele lor militare, în special cu Livretul de serviciu militar, iar lucrătorii specialiști și specialiștii să poseze și livrete sau carnete de meseriași pentru a fi trecuți pe tabelele de recensământ ale meseriașilor.

2) Nu se vor prezenta la viză:

a) Oamenii din Conting. 1925 din toate armele și cei din Conting. 1924 dela marină;

b) Scutiții de reformatii definitiv din Conting. 1925—1902.

c) Toți oamenii din Conting. 1924—1902 inclusiv, concentrați în cursul anului cu începere de la 1 Ianuarie 1927 până la 15 Octomvrie 1927;

b) Parlamentarii în timpul cât sesiunea este deschisă. Toți oamenii de pe raza cercului de Recrutare Caransebeș, pot lua informații precise la notariate, Șefii de Garnizoane și Poliții ziua și locul unde se face viza.

Pentru populația orașului Caransebeș, viza se va face în zilele de 19—23/XII și pentru Plasa Caransebeș dela 1/XI—18/XII a. c. Plasa Teregova 30/XI—22/XII Plasa Bozovici 2/XI—19/XI.

Toți acei care din diferite motive bine justificate, nu pot face viza la subcentrul respectiv comunei sale și nici la un alt subcentru vecin, pot face viza la reședința Cercului de Recrutare Caransebeș, în tot timpul până la data de 31 Ianuarie 1928.

Comand. Cercului Recrut. Caransebeș

Colonel, **Guha**

Șeful Bir. Mobilizării

Lt.-Colonel, **Cluciu.****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș**

Nr. 257 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908. prin această public, că în urma decisului Judecătoriei de ocol din Arad de sub Nr. 22956/1926 efectuându-se execuțiunea la 29 Aprilie 1927 în favorul următorilor Societatea Comer-

cială a Agricultorilor reprez. prin avocatul Dr. Ioan Köpf din Arad subst. prin Dr. Iacob Déri adv. Caransebeș pentru suma de 12545 Lei — bani capital și acces. mobilele secestrate și suprasecestrate cari s'au prețuit în 3900 Lei — bani și anume: 1. Două pulturi, 2. Un stelaj cu lădițe, 3. Două stelajuri, 4. Un cântar mic și 5. Una cocie complexă, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 2725/1927 G. a Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încassarea pretenziunii de 12545 Lei — bani capital, cu 12% interese din 3 Februarie 1927 și spesele de 2186 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 24-lea Octomvrie 1927 la orele 4 p. m. în comuna Ciuta la locuința următorului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 27 Septemvrie 1927.

Portărel: **M. Guran.****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș**

Nr. 449 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908. prin această public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4167/1926 efectuându-se execuțiunea la 19 Octomvrie 1926 în favorul următorului Sigismund Wiener reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri pentru suma de 25.000 Lei — bani capital și acces. mobilele secestrate și suprasecestrate cari s'au prețuit în 14.100 Lei — bani și anume: Diferite mobile de casă, pulturi, butoaie etc. se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 4534/1926 G. a Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 25.000 Lei — bani capital, cu 12% interese din 15 Septemvrie 1926 și spesele de 3732 Lei 80 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 25-lea Octomvrie 1927 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 27 Septemvrie 1927.

Portărel: **M. Guran.**

Aducem la cunoștința On. public cetitor, că

CALENDARUL

ROMÂNULUI

pe anul 1928

anul al XL-lea, a apărut și se află de vânzare la Librăria noastră Diecezană pentru prețul de 32 Lei. Calendarul Românului este cel mai vechi și mai bine redactat calendar din părțile b ă n ă ț e n e, care și de astădată apare cu un bogat material literar, șematismul diecezei noastre, târgurile din B ă n a t și A r d e a l etc.

Tipografia și Librăria Diecezană din Caransebeș